

Zadnjič se je nekdo tudi iz Notrajskiga v „Slovenii“ oglasil, kateri žaluje čez to, da mladost resnice s. vére, ktere se je v naših šolah po nemško učila, tako hitro pozabi. Jez ne vém ali se po slovensko, ali po nemško naučene resnice pred pozabijo; menim pa, da šole niso krive, če kdo pozneje pozabi, česar se je v šoli naučil. Naša dolžnost je, s. véro v serca mladosti, da s sv. Pavlam rečem — saditi; pozneje je drugih dolžnost perlivati, skrbeti da sadež v mladih sercih ne vsahne: da bo pa raslo, mora pa neki drugi pomagati, namreč Bog, za kar ga je pa treba prositi; in prosimo ga, da bi nam On pomagal, in nam in našim mladenčem ne slovenskiga, tudi ne nemškiga, ampak svojiga svetiga Duha milostljivo dati blagovolil.

A. Reš.

Novičar iz Ljubljane.

Komaj so iz Ljubljanskiga grada jetnike odpravili, so že spet drugi gori. V pondeljek opoldne so jih 62, z vojaki močno obdanih, iz Ogerskiga pripeljali, ki so bili dozdej v Budi zaperti, in kér bi bilo mogoče, da bi Maržarska armada čez Budo planila, so jih pa raji preč spravili. Na prvih vozéh so sedeli samo kmetje, med kterimi — kakor se je govorilo — je tudi tistih 21 bilo, ki so pri Günsu v spodnjim Ogerskim bolne Horvate napadli in jih strašno pomorili, in med kterimi jih je bojé že več k smerti obsojenih. Ti hudodelci so bili vklenjeni. — Vsi drugi pa, ki so le zavoljo puntarskiga obnašanja vjeti in ki še niso obsojeni, so prosti sedeli in nekteri so se še clo v svojih kočijah peljali, med kterimi so nek tudi bili 4 grôfje in drugi plemenitaži, pa tudi nekteri duhovniki. Gledavcov je bilo vse polno, ko so jih pripeljali, in vsih oči so bile posebno na zadnjo kočijo obrnjene, v kateri je sedel nekdanji prvi ogerski minister grof Batyani. — Pisma, ki smo jih od vojakov našiga bataljona iz Ogerskiga brali, popisujejo veliko počastenje, ktero je viši vojskovodja Welden pričo več družih kompanij tistim junakom našiga bataljona skazal, ki so se v nesrečnim boji pri Komorani, kteriga smo v poslednjih Novicah opomnili, kakor oroslani (levi) bojevali. Trem nar pogumnišim je pripel sam Welden zlate in sreberne svetinje. — „Naravoslovje“ ali fizika, ki jo je dobro znani slovenski pisatelj in profesor gosp. Robida spisal, je že v natisu pri gosp. Blazniku. Prav „po domače“ je razložena in s podobami razjasnjena. Takó je prav! Le na dan s potrebnimi bukvami! — Gosp. Malavašičeva slovenska slovnica v slovenskim jeziku pisana je dokončana, in se zamore priporočiti posebno mladim in starim Slovincem, ki nemškiga jezika ne uméjo in se v svojim jeziku čiste slovenšine naučiti želijo. Pridajk, ki uči mnogoverstne pisma, konte, pobotne liste i. t. d. pisati, priporoči to slovnico še posebno. — Ministerstvo šolstva je v veselje vsih rodoljubov poterdilo Dr. Lehmana za učenika kaznovavnih postav v slovenskim jeziku v Ljubljani. — Jutro bo prva tiskarna pravda vreduti v Ljubljani.

Novičar iz mnogih krajev.

Kmalo bo léto, kar Dunaj ni več svojiga Cesarja vidil — kar pridejo, brez da bi bil kdo poprej kaj vedil, pretečeno saboto 5. dan tega mesca zjutrej zgodej, mladi Cesar iz Olomuca v Šönbrun, ki je cesarski grad blizo Dunaja. To slišati, je berž neštevilna množica Duuajčanov dèrla v Šönbrun, veliko veselje nad prihodom svojiga Cesarja na znanje dati. Mesto in predmestja so bile zvečer razsvitljene. — Cesar so prevzeli nar višji vodstvo čez celo avstrijsko armado, in se bojo, kakor se sliši, berž ko bo tudi Rusovski Cesar v Šönbrun prišel, z njim k veliki armadi na

Ogersko podali. Tam bojo še enkrat in zadnjič opomnili puntarsko armado, da naj se podverže; — če ne bo hotla, se bo berž velika vojska začela. 10. dan tega mesca je — kokor se sliši — odločeni dan za začetek vélike vojske, pri kateri bojo naši armadi tudi Rusi pomagali. Rusovski Cesar je ponudil na svoje stroške celo svojo armado našimu Cesarju v pomoč, zato ker punt na Ogerskim ni samo Madžarski ampak tudi Poljski, in kér se Rusovski Cesar boji, da bi se prekucije ne razširile čez njegovo Poljsko deželo. Pravijo, da bo prišlo 140,000 Rusov na pomoč: 40,000 se jih bo pridružilo Weldenovi armadi, 60,000 jih bo šlo na Erdeljsko, 40,000 jih bo pa na mejah pripravljenih stalo, če bo treba, da bojo berž na pomoč šli. Z Rusi bo prišlo mende veliko zlata in srebra v deželo. — Ban Jelačić, ki je zdej v Oségu, je dobil samolastno vodstvo čez armado na spodnjim Ogerskim in je višji zapovednik Horvaške in Serbske armade. — Veliki narodni Madžarski zbor je pod predsednikom Košutam 14. dan pretečeniga mesca sklenil, da Ogersko kraljestvo ne spozná več avstrijskiga cesarja za svojiga kralja, da hoče biti popolnoma samostojna dežela, od ktere se ne sme ločiti Horvaško in Erdeljsko i. t. d. S tem sklepam — če bi obveljal — bi bilo raztergano avstrijsko cesarstvo, kakor je sto in sto lét obstalo, in Serbi, Horvatje, Vlasi in Nemci, ki so že toliko kervi prelili, da bi se rešili poprejšnje sužnosti iz Madžarske oblasti in da bi si pridobili enake pravice, kakor jih imajo drugi narodi, bi bili spet na ravno tistim mestu, kakor so poprej bili — pod sužnostjo Madžarov! Košut je spet v Peštu, ktero mesto je v oblasti Madžarov. — Ban Jelačić, nad kterim so clo nekteri Slovani zlo dvomiti začeli, je pisal Serbsko-Horvaški deputaciji iz Pešta 21. preteč. mesca med družimi rečmi tudi tole: „Moje dozdanje dela naj vam bojo porok, da imate nad menoj rodoljuba, ki edino samo za prid domovine, za prid svojiga naroda skerbí. Zaupanje do mene je edina pogodba, da zamorem narod krepko nadomestovati. Prosim Vas tedaj lepo, da sedanjih zmešnjav, ki mene morebiti nar bolj težé, ne pomnožite še s prenapetimi tirjatvami“. — Iz Laškiga se ta teden ni nič gotoviga slišalo. Sardinci se nekaj obotavljajo, terdni mir skleniti. Njih terdnjavo, ki se Alesandrija imenuje in ki pot v Turin zaprè, je 3000 vojakov naše armade obsedlo. — Na Nemškem se silne reči plehtëjo. Prajzovski kralj kratko in malo noče nemški Cesar biti. To je razkačilo veliko Frankobrodskih poslancov takó, da se na vso moč prizadevajo, vse Nemske dežele na noge spraviti. Sliši se, da so nadvojvoda Janez za terdno sklenili, v 14 dneh Frankobrod za vselej zapustiti. — Minister Stadion se še ni tako ozdravil, da bi bil v stanu, svojo težavno službo zopet nastopiti. — Po novi vredbi latinskih šol se bo mogel vsak nčenec narmenj dvéh jezikov, ki se v deželi govoré, naučiti. Četertek ne bo prihodnjič več šolski praznik (Ferialtag), kakor je doslej bil.

Pogovori vredništva.

Gosp. J. č. na Koroškem: Prav zlo smo se zavzéli, ko smo iz V. poslano pismo prebrali. Pri nas na Krajskim, in kar smo slišali, tudi na Štajarskim in Koroškem gré regrutiranje v tako lepim redu, da nikakor ne razumimo zabavljiviga dopisa iz V., tedej nam ne boste za zlo vzeli, če na stran položimo spisek, ki graja, namesto da bi hvalil. Ako je pa kje kakšin posamesin kraj, ki to grajo po pravici zasluži, oznanite nam ga, in oznanile ga bojo tudi Novice. — Gosp. J. T—a: Pustite to reč: resnica bo sama po sebi prišla na dan. Enacih misel je tudi slavno vred. Slovenije.

Današnjemu listu je pridjan 18. dokladni list.